

[Bladt.]

For en ordens skyld vil jeg gerne tilføje, at hr. Vagn Bro hørte til dem, der gik ind for lovforslaget dengang og stemte for det.

Det forekommer mig, at 1958-loven ikke var tilsvarende underbygget som det lovforslag, vi behandler her. Der blev f. eks. ikke fra nogen side peget på problemet med de tusinder af høreskader, som nytårsskyderiet forvolder. Vi må i dag konstatere, at denne lov ikke har opfyldt de forventninger, der blev stillet til den. Og må jeg så sige, at muntrede man sig dengang under lovforslagets behandling, så er der til gengæld al mulig grund til at behandle det foreliggende lovforslag med den allerstørste alvor.

Resultatet af den undersøgelse, som tungtørehørenævnet har ladet foretage, og hvorefter det er konstateret, at ikke mindre end ca. 15.000 drenge i alderen 10-16 år bliver mere eller mindre høreskadede ved nytårsskyderiet, er et særdeles tungtvejende argument for gennemførelsen af lovforslaget, og da der her kun er tale om et bestemt antal årgange, kan man gå ud fra, at tallet på høreskadede i alt er betydeligt større.

Men der er andre gode argumenter for forbud mod nytårsskyderiet. Det er ikke så få ulykker, der hvert år forvoldes ved hensynsløs anvendelse af fyrværkerisager med kraftige knaldeffekter. Jeg tænker i denne forbindelse også på skyderiet i kvarterer omkring sygehuse, alderdomshjem o. lign., hvor gamle og syge mennesker hvert år imødeser årsskiftet med angst og bekymring. Jeg tænker også på dyrene, og her er det især hundene, som må gennemgå svære kvaler en sådan nytårsaften.

Man plejer at sige, at man skal værne om traditionerne, og det er i mange tilfælde vel også rigtigt. Nytårsskyderiet er også en tradition, men efter min og mange andres opfattelse en dårlig tradition. Hvis vi vil kalde vort land for en kulturnation, kan vi ikke være bekendt at opretholde en tradition, der år efter år har så tragiske konsekvenser, som tilfældet er.

Det foreliggende lovforslag har været genstand for en omfangsrig forhåndsomtale i pressen, og der har været både ros og ris til den højtærede justitsminister. Man har bl. a. kritiseret ministeren for, at han har fremsat

lovforslaget på et så sent tidspunkt. Jeg tænker i denne forbindelse på en leder i Berlingske Tidende for den 19. november, hvori man anstiller betragtninger over en forsømmelig minister. Jeg finder en sådan kritik ganske uberettiget. Berlingske Tidende ved jo lige så godt som vi andre, at der forud for lovforslagets fremsættelse på tungtørehørenævnets foranledning og gennem sundhedsstyrelsen er foretaget en meget grundig undersøgelse af problemet. Om denne undersøgelse ikke er foregået hurtigt nok, skal jeg slet ikke udtale mig om, for det har jeg ingen forstand på. Men jeg ved, at ministeren først har modtaget de afsluttende rapporter fra sundhedsstyrelsen den 8. november, og på denne baggrund kan man ikke med rette kritisere ministeren.

Hvis ministeren havde fremsat et lovforslag uden at afvente resultatet af undersøgelsen, så havde der i sandhed været grund til at rejse kritik, og jeg tror ikke, det er nødvendigt at uddybe denne påstand nærmere. Der er ikke noget at sige til, at ministeren har ønsket, om jeg så må sige værdifaste argumenter på bordet, har ønsket at få bekræftet fra sagkyndig side, hvad aviser og tidsskrifter har skrevet om dette problem gennem flere år.

I lovforslaget er ikrafttrædelsesdatoen fastsat til den 15. januar 1966. Her må jeg sige stop og sige, at det er jeg ikke tilfreds med. Det må ændres til en eller anden dato i december, så forbuddet mod skyderiet er i kraft ved det kommende årsskifte. Netop ikrafttrædelsesdatoen har været det centrale punkt i de mange pressekommentarer, og jeg har med tilfredshed konstateret, at pressen i overvejende grad går ind for, at der sker en sådan ændring. Jeg er da også tilfreds med, at den højtærede justitsminister har erklæret sig villig til i givet fald at acceptere en ændring.

I bemærkningerne til lovforslaget er anført betænkeligheder ved at sætte loven i kraft før nytår af hensyn til fyrværkerifabrikanterne og de handlende, som ligger inde med betydelige lagre af fyrværkerisager. Jeg kan da godt se, at der ligger et problem her, men dette lovforslag kan jo nu ikke være kommet som nogen overraskelse, heller ikke for fyrværkeribranchen, som jo allerede i februar fra justitsministeriet fik meddelelse om, at en undersøgelse var i